

Халявка Даяна Олександрівна

магістр групи 281м–18–1

Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», Україна

ІМІДЖ ТА ЙОГО ЗНАЧЕННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ

Все частіше в центрі уваги опиняється моральне обличчя державних службовців. Держава і суспільство стали оцінювати не тільки професійні здібності і компетентність державних службовців, але і ступінь дотримання ними моральних принципів, правил службового етикету тощо. Служіння державі і суспільству, непідкупність, чесність, справедливість, принциповість, відповідальність за свої дії, ввічливість, тактовність, уміння правильно одягатися й говорити – все це стає важливим індикатором оцінки діяльності державного апарату. Сьогодні актуальним є питання зростання престижу професійної державної служби, підвищення її соціальної ефективності, що в кінцевому результаті сприяє формуванню позитивного іміджу державного службовця та стимулює розвиток громадськості.

За тлумаченням Л.В. Засекіної імідж – це певний синтетичний образ, який формується у свідомості людей щодо конкретної особи, події, держави, організації чи іншого соціального об'єкта; містить значний обсяг емоційно забарвленої інформації про об'єкт сприйняття й спонукає до певної соціальної поведінки. Імідж людини визначає місце кожного в структурі суспільних, професійних та міжособистісних стосунків [1]. Він є показником рівня довіри до державних службовців населення і критерієм оцінки суспільства ефективності управлінської діяльності. Імідж фіксує ступінь відповідності дій державних органів вимогам і очікуванням конкретних соціальних груп і суспільства в цілому.

Відокремлюють ознаки, завдяки яким формується думка про державного службовця та про службу, яку він представляє (таблиця 1).

Компоненти індивідуального іміджу державного службовця

Компонент іміджу	Складові іміджу
Габитарний	Конституція тіла, одяг, зачіска, аксесуари, запах, міміка, жести, погляди тощо.
Вербальний	Характеризує те, що людина говорить і як говорить, що пише і як пише.
Кінетичний	Характерні типи руху (експресія м'яка, жорстка, в'язка) або положення в просторі частин тіла персони.
Середовищний	Житло, кабінет, автомобіль, а також найближче оточення, сім'я, колеги, друзі, основні канали соціальних контактів (членство в клубах, професійних спільнотах, місце проведення зустрічей, улюблені місця відпочинку).
Уречевлений	Предмети і речі, створені персоною (візитка, діловий лист, стаття, книга, виступи в ЗМІ).

Дана таблиця побудована на підставі джерел [2, 3].

На основі досвіду відомих іміджмейкерів запропоновано процес під назвою «Технологія формування іміджу».

Етап 1. Визначення стартових умов – завдань, підготовленості людини. Пропонується здійснювати соціальні опитування, за допомогою яких встановлюють те, над чим людині варто працювати, щоб сформувати індивідуальний позитивний імідж.

Етап 2. Створення зовнішності (підбір одягу, макіяжу, зачіски, жестів, ходи, міміки).

Етап 3. Відпрацювання комунікативної механіки. Підготовка до публічних виступів, ведення переговорів і бесід.

Етап 4. Оволодіння ефективною поведінковою технікою (вдосконалення культури поведінки, мистецтва складати хороше враження про себе, вивчення тактики дій у конфліктних ситуаціях).

Етап 5. Вивчення та дотримання законів здорового способу життя, неможливого без раціонального харчування, систематичних занять спортом, освоєння методів зняття нервового напруження і розслаблення.

Етап 6. Удосконалення професіоналізму (самоосвіта, участь у семінарах тощо).

Джон Честер запропонував наступну формулу: «Вчинок і Відповідна реакція + Інтерпритація і комунікація = Репутація та Імідж». Саме це і може стати формулою успіху у побудові позитивного іміджу державного службовця.

Таким чином, особливістю іміджу державних службовців є її нерозривність з іміджем державної влади, адже є його ланкою. Формування нового іміджу держслужбовця необхідно здійснювати на основі принципу покращення індивідуальних моральних якостей та професійних рис, які є невід'ємними у діловому світі. Фундаментальними чинниками формування позитивного іміджу держслужбовця України має стати професіоналізм її представників та активна взаємодія між владою та народом на основі чесності та відкритості.

Бібліографічні посилання

1. Засекіна Л.В. Психолінгвістична діагностика: навч. посіб. / Л.В. Засекіна, С.В. Засекін. – Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. нац. у-ту ім. Лесі Українки, 2008. – С. 22–25.

2. Круп'як Л.Б. Організація діяльності державного службовця: навч. посіб. / Л.Б. Круп'як. – Тернопіль : Крок. – 2015. – 243с.

3. Мельничук Я. Імідж державних службовців /Я. Мельничук // Буковинський вісник державної служби та місцевого самоврядування (Серія Наукова думка). – 2011. – №1. – С.40–44.